

společníci ručí podle čl. 112 obch. zák. za veškeré závazky společnosti svým veškerým jměním. Že nejde o změnu žaloby, nýbrž o žalobu zcela novou, plyne dále z úvahy, že by musela býti novým žalovaným subjektem žaloba teprve doručena, konán první rok, či jinak spor by musel býti prováděn úplně znova. Nejde tedy o dovolenou změnu žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Podle čl. 111 obch. zák. jest veřejné obchodní společnosti propůjčeno právo nabývatí práv a přejímání závazky, nabývatí vlastnictví a jiných věcných práv na pozemcích, před soudem žalovati a býti žalována. Společenské jmění jest zcela samostatnou částí jmění společníků, oddělenou fakticky a právně od soukromého jmění společníků, kteří ovšem ručí za závazky společnosti solidárně celým svým jměním (čl. 112 obch. zák.). Tím, že žalobce podal původně žalobu proti společnosti, rozhodl, že chce své právo uplatnití proti právnímu podmětu oprávněnému s hlediska čl. 111 obch. zák. ve vztahu na společenské jmění. Byla-li proti žalobě žalovanou firmou vznesena námitka nedostatku pasivního oprávnění k žalobě, nemůže žalobce beze všeho žádati, aby na místě původně žalované společnosti byli za žalované připuštěni veřejní společníci, jiné podměty. Tím mělo býti dosaženo obejití námítka nedostatku pasivní legitimace, to však není dovoleno. Je proto souhlasiti s názorem rekursního soudu, který nepřipustil navrhouvanou změnu v označení žalované strany.

Čís. 16301.

Řízení ve věcech pracovních (zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.).

I. Rozhodl-li soud druhé stolice ve věcech pracovních na žalobcovo odvolání (správně rekurs), napadající jak usnesení prvního soudu, jímž nebylo připuštěno rozšíření žaloby, tak rozsudek ve věci samé, též o rozšířeném žalobním nároku, a to tak, že odmítl žalobu v celém rozsahu (i co do rozšířené části žaloby) pro nepřipustnost pořadu práva, jest jeho rozhodnutí i v tomto směru (co do rozšířeného žalobního nároku) konečné (§ 36, odst. 2, zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.), třebaže o rozšíření žaloby nerozhodl ve výroku.

II. Nebylo-li rozhodnutí soudu první stolice, jenž uznal výslovně pořad práva pro žalobní nárok, napadeno žalovaným, nýbrž jen žalobcem, nabylo rozhodnutí soudu první stolice o této otázce právní moci, a odvolací soud nebyl oprávněn zabývatí se z úřadu otázkou přípustnosti pořadu práva, neuznal-li žalobcovo oprávnění k opravnému prostředku v otázce přípustnosti pořadu práva. Učinil-li tak přece a vyslovil-li zmatečnost rozsudku prvního soudu i předchozího řízení a žalobu odmítl, jest proti jeho rozhodnutí rekurs žalovaného přípustný (§ 519 č. 2, c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 16. září 1937, R I 939/37.)

Srv. rozh. č. 12749, 12258, 12184 Sb. n. s.

Žalobce se na žalované obci domáhá jednak, že žalovaná obec jest povinna zavéstí proti němu dodatečně formální předepsané disciplinární řízení se všemi právy odvolacími cestou instanční a vynéstí prostřednictvím obecního zastupitelstva v R. nález, jednak odsouzení žalované obce k zaplacení úhrnné částky 214.880 Kč s příslušenstvím. Soud první stolice (pracovní soud v P.) zamítl žalobu co do částky 214.880 Kč s příslušenstvím, vysloviv v důvodech, že pořad práva je přípustný, a co do prvního nepeněžitého nároku vůbec nerozhodl, zamítнув zvláštním usnesením rozšíření žaloby co do této části. Odvolací soud z podnětu žalobcovy odvolání zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl žalobu pro nepřípustnost pořadu práva.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs žalované obce co do nároku, že žalovaná obec jest povinna zavéstí proti němu kárné řízení a že obecní zastupitelstvo jest povinno vynéstí v kárném řízení nález, naproti tomu na rekurs žalované obce zrušil napadené usnesení v další části, týkající se odmítnutí žaloby v příčině zaplacení 214.880 Kč s příslušenstvím, a uložil odvolacímu soudu, aby v mezích zrušení dále jednal o odvolání žalobcově a znova o něm rozhodl.

D ů v o d y:

Žalobní žádání se skládalo ze dvou částí. V první části se žalobce domáhal rozsudku, že žalovaná obec jest povinna zavéstí proti němu kárné řízení a že obecní zastupitelstvo jest povinno vynéstí v kárném řízení nález, v druhé části pak navrhl žalobce odsouzení žalované obce k zaplacení úhrnné částky 214.980 Kč. Tato úhrnná částka se skládala z těchto dílčích částek: 29.880 Kč byl nedoplatek služného, 100.000 Kč byla náhrada na místě nemocenské podpory a celkové škody, 35.000 Kč alimentace až do ukončení kárného řízení, 50.000 Kč náhrada škody pro křivé nařčení ze zpronevěry peněz žalované obce.

Prvý soud nejednal ve věci samé o prvním nepeněžitém žalobním nároku, ježto měl za to, že žalobce od tohoto svého žalobního nároku upustil, a rozsudkem rozhodl pouze o žalobním nároku peněžitém. Žalobce v odvolání napadl jak usnesení prvního soudu, prohlášené při ústním jednání ze dne 2. února 1937, tak i rozsudek prvního soudu ve věci samé, a to odvoláním, které bylo v části směřující proti právě uvedenému usnesení prvního soudu rekusem, o kterém soud druhé stolice rozhodl jako soud rekursní a nikoli jako soud odvolací. Soud druhé stolice sice ve výroku napadeného svého usnesení nevyřkl, že vyhovuje žalobcovu rekursu proti usnesení prvního soudu ze dne 2. února 1937, kterým nebylo připuštěno rozšíření žaloby, avšak z odůvodnění napadeného usnesení plyne nade vší pochybnost, že žalobcovu rekursu vyhověl a že rozšíření žaloby na rozsah, v kterém byla původně podána, povolil, žalobu však i v této části odmítl pro nepřípustnost pořadu

práva. Nejde tudíž v této části o usnesení soudu odvolacího, proti kterému by byl dovolen rekurs podle § 519 c. ř. s. i v řízení na soudě pracovním, nýbrž o usnesení tohoto soudu jako soudu rekursního, které jest podle § 36, odst. 2, zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. rozhodnutím konečným, ať jest jakéhokoliv obsahu (srv. č. 12258, 12749 Sb. n. s.). Bylo proto odvolací rekurs odmítnouti podle §§ 523, 526 c. ř. s., § 36, odst. 2, zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.

Co se však týká další části napadeného usnesení, v které se odvolací soud obíral otázkou přípustnosti pořadu práva pro uplatnění peněžité části žalobního nároku, napadá žalovaná obec tuto část usnesení odvolacího soudu přípustně, ježto jde o rekurs proti usnesení odvolacího soudu podle § 519 č. 2 c. ř. s., který jest i v řízení ve sporech pracovních přípustný (srv. č. 12258, 12184 Sb. n. s.). Rekurs jest také v této části odůvodněn. Prvý soud rozhodl výslovně otázku přípustnosti pořadu práva a uznal, že jest pořad práva pro uplatnění peněžité části žalobního nároku přípustný. Tento výrok prvního soudu byl napaden pouze žalobcem v odvolání, odvolací soud však neuznal oprávnění žalobcovo, aby mohl napadati rozhodnutí prvního soudu o přípustnosti pořadu práva, ježto první soud rozhodl o otázce přípustnosti pořadu práva podle návrhu žalobcova, domáhajícího se na soudě rozsudku o peněžité části žalobního nároku, rozhodl tudíž v jeho prospěch. Neuznal-li odvolací soud odvolání žalobcovo z rozhodnutí prvního soudu o přípustnosti pořadu práva přípustným, nabylo rozhodnutí prvního soudu o této otázce právní moci a odvolací soud nebyl oprávněn, aby se tou otázkou ještě obíral z úřadu (srv. plen. rozh. č. 3775 Sb. n. s.). Právem proto žalovaná obec uplatňuje, že odvolací soud neměl vysloviti zmatečnost prvního rozsudku a řízení mu předcházejícího a žalobu odmítnouti, nýbrž že měl jednati ve věci samé o žalobě, pokud se týkala žalobního nároku v penězích.

Čís. 16302.

Neurčitost žalobního žádání, že zaměstnavatel jest povinen změnit služební řád co do pracovní doby tak, aby jím stanovená pracovní doba vyhovovala zákonu.

(Rozh. ze dne 16. září 1937, Rv I 1406/37.)

Tvrdě, že služební řád pro vodáky (hlídače filtru) ze dne 15. ledna 1935, č. j. 1463/1 ai 1935, zaměstnané ve vodárně městské obce Ch. obsahuje v odst. IV ustanovení, že pracovní doba má podle § 12 zák. č. 91/1918 Sb. z. a n. a výnosu ministerstva sociální péče ze dne 21. března 1919, č. j. 4751/III-19, činiti denně 12 hodin, dále že se pro nerušený osmihodinový noční klid ustanovuje doba od 10 hodin večer do 6 hodin ráno, že službu jest vykonávati mezi 6. hodinou ranní do 10. hodiny večerní s příslušnými přerušeními tak, aby bylo služebním povinností plně vyhověno, že však celková pracovní doba za jeden